

بررسی اثر عصاره شیرین بیان بر تیتر آنتی بادی و نسبت هتروفیل به لنفوسیت در جوجه‌های گوشتی

حسن خمیس آبادی^{*}، شهاب قاضی^۲، رضا ناصری هرسینی^۳، قاسم پورحسابی^۱، ناصر مرادی^۴

۱- عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان کرمانشاه، ۲- استادیار گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه رازی، ۳- دانشجوی دکتری تغذیه دام، دانشکده کشاورزی، دانشگاه رازی، ۴- کارشناس ارشد تغذیه طیور

* نویسنده مسئول: حسن خمیس آبادی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان کرمانشاه

hkhamisabadi@gmail.com

چکیده

تأثیر استفاده از آنتی بیوتیک و سطوح مختلف عصاره آبی ریشه گیاه شیرین بیان بر تیتر آنتی بادی علیه بیماری‌های نیوکاسل و آنفلوآنزا و نسبت هتروفیل به لنفوسیت در جوجه‌های گوشتی در قالب یک طرح کاملاً تصادفی مورد بررسی قرار گرفت. تیمارهای آزمایشی شامل تیمار شاهد، تیمار آنتی بیوتیک (۵ قسمت در میلیون از منع لینکومایسین) و ۳ تیمار عصاره ریشه شیرین بیان (سطوح ۰/۱، ۰/۲ و ۰/۳ درصد) بودند. در سن ۸ روزگی، واکسن کشته شده نیوکاسل و آنفلوآنزا به صورت تزریق عضلانی و در سن ۲۲ روزگی واکسن زنده نیوکاسل از طریق آب آشامیدنی مورد استفاده قرار گرفت. جهت تعیین پارامترهای مذکور در سالین ۲۱ و ۴۲ روزگی از ۲ جوجه در هر تکرار خونگیری شد. استفاده از آنتی بیوتیک و نیز سطوح مختلف عصاره آبی ریشه شیرین بیان تأثیر معنی‌داری بر تیتر آنتی بادی علیه بیماری‌های نیوکاسل و آنفلوآنزا نداشت. سطح لنفوسیت و نسبت هتروفیل به لنفوسیت نیز تحت تأثیر گروه‌های آزمایشی قرار نگرفت.

واژگان کلیدی: آنتی بیوتیک- عصاره شیرین بیان- جوجه گوشتی- آنتی بادی- هتروفیل- لنفوسیت

مقدمه

در طی سالیان گذشته استفاده از آنتی بیوتیک‌ها به عنوان محرک رشد در جیره غذایی، بروز مشکلاتی از قبیل مقاوم شدن پاتوژن‌ها، تجمع آنتی بیوتیک در بافت‌های قابل مصرف و ایجاد مقاومت در فلور میکروبی انسان‌ها را در پی داشته است. رویارویی با این موارد منجر به وضع قوانین ممنوعیت استفاده از محرک‌های رشد آنتی بیوتیکی در اتحادیه اروپا گردید و در پی این اقدام محققین به یافتن جایگزین‌هایی طبیعی و موثر که بدون در بر داشتن عواقب ناشی از مصرف آنتی بیوتیک‌ها قادر به ایفای نقش آن‌ها باشند روی آوردند. نتایج تحقیقات پرو بیوتیک‌ها، آنزیم‌ها، پری بیوتیک‌ها، اسیدهای آلی و عصاره‌های مختلف گیاهی را به عنوان جایگزین محرک‌های رشد آنتی بیوتیکی معرفی نمود، هر چند شناخت کامل اثرات هر یک از این ترکیبات نیازمند انجام آزمایش‌های بیشتری به ویژه در شرایط درون‌تنی می‌باشد (۲). عصاره‌های گیاهی از گیاهان و ادویه‌ها استخراج می‌شوند و مشتمل بر مخلوطی از ترکیبات مختلف شامل ترکیبات حلقوی و فرار می‌باشند. اکثر عصاره‌های گیاهی بدون ضرر هستند، اما در استفاده از آن‌ها باید احتیاط لازم به عمل آید؛ چرا که آن‌ها می‌توانند حساسیت‌زا بوده و به دلیل داشتن بو و طعم شدید، می‌توانند باعث ممانعت از مصرف خوراک شوند (۶).

شیرین بیان با نام علمی گلیسریزا گلابرا متعلق به خانواده پاپینیلوکا می‌باشد که با توجه به شمار بسیار اندک مطالعات انجام گرفته در رابطه با تأثیر این گیاه بر روی ایمنی همورال طیور گوشتی از پتانسیل بالایی برای تحقیق برخوردار است. مهم‌ترین ماده موثر شیرین بیان را ساپونین‌های تری ترپنؤئید (عمدها گلیسریزین) تشکیل می‌دهند و سایر ترکیبات موثر شیرین بیان شامل فلاونوئیدهای لیکویریتین و لیکویریتیجنین مشتقات کومارین، استرون‌ها، پلی‌ساکاریدها، استرون‌ها، رزین‌ها و روغن‌های فرار هستند (۴). گلابریدین و ایزولیکویریتیژن موجود در عصاره شیرین بیان می‌توانند با گیرنده‌های استرونژن